

KONGSHAUG – NYTT

LOGE NR. 15 KONGSHAUG

Desember 1999

Overmester Frank Eriksen

Redaksjon: Bjørn Hørnes, Svein Harald Sataslaatten.

Kjære brødre, hustruer og enslige hustruer.

Denne høstterminen er snart tilbakelagt. Vi er inne i adventstiden og årets siste måned. Det har vært en hektisk tid i logesammenheng, med mange møter og arrangementer. Vi har hatt gradspasseringer, innvielse av 2 nye brødre, og vi har tildelt brødre med 25 -, 40 – og 50 års Veteranjuveler.

Året 1999 er snart historie og vi går snart inn i et nytt årtusen. Hva fremtiden vil bringe med seg av sorg og glede, vet ingen, men vi vil begynne nyåret med nye krefter og optimisme. Nyåret vil logen feire på tradisjonelt vis med nyttårsball 8. januar. Jeg føler at dette vil bli en helt spesiell kveld, med bra deltagelse.

7. februar har vi innvielse hvor vi alt har flere kandidater klare, så vi ligger foran skjemaet som det heter, og det er hyggelig for vår loge, og lover godt for fremtiden. Som Overmester har jeg et primærønske for året som kommer, at vi skal se enda flere brødre på våre møter og arrangementer. Husk at på våre klubbafitener er våre damer hjertelig velkommen. Glem ikke hva br. Undermester sier når vi avslutter våre møter, ”**Møt så ofte du kan**”. Avslutningsvis vil jeg takke for året som snart er ute, det har for meg vært en travel, men lærerik og hyggelig tid.

*Jeg ønsker våre enker og brødre med familier en riktig
Gledelig Jul og et Godt Nytt År.*

Frank Eriksen
Overmester

Overmester hilser
med dette juledikt:

Det er jul ennå en gang.

Det er jul ennå en gang
Dempet lyder i mitt øre
Som en gammel, fredfull sang
Julekvad bak hjemmets døre,
Slik jeg sang den barneglad
Da på moders fang jeg satt

Det er jul ennå en gang,
Å, jeg trenger julens tone,
trenger juleklokkers klang
til å lindre og å sone,
til å bringe glede inn
i et sårt og ødslig sinn.

Det er jul ennå en gang.
Hadde jeg blott barnets øre
og dets barnhjertes trang
til det milde ord å høre,
Herre, sign vår julefest.
Vær du selv vår høye gjest!

Har du sett et barn som smiler
lik en engel i fra Gud?
Som en uvenn skal du nevnes
hvis du slukker smilet ut.
Ti det smil i barnets øye
Det er renhet, det er tro.
Det er guddomssjelens avglans.
Det er barnets himmelbro.

Lars Hørven

Terminlisten fremover

Ny terminliste følger i januarnummeret.

REFERATER FRA LOGEMØTENE:

Mandag 18.10.99 – Installasjon/forfremmelse:
Logen ble åpnet i troskapsgraden. Det ble på dette møtet foretatt installasjon av følgende utnevnte embedsmenn: Kjell Moe som ny OM v. ass. Og Leif Keim Johnsen til ny lysmester. EksOM Bjørn Solberg ble deretter installert som logens nye Storrepresentant. Logen ble deretter midlertidig flyttet til Den Høye Sannhets grad for 2. g. nominasjon av de nye nemdene. Til slutt ble logen flyttet til Den Edle Kjærlighets grad for forfremmelse av br. Rhoar Heilien til denne graden. 56 brdr. overvar seremonien.

Mandag 25.10.99 – Veteranaften:
Logen ble åpnet i Troskapsgraden. Kollegiets nye handlingsplan ble referert for brdr. Det ble et relativt kort møte idet denne kvelden først og fremst var øremerket veteranenes årlige arrangement. 52 brdr. var tilstede i salen.

Mandag 1.11.99 – Forfremmelse:
Logen ble denne kvelden åpnet i Den Høye Sannhets grad hvor det ble foretatt forfremmelse av brdr. Hans Jørgen Vesterås og Arvid Kraukle Vold til denne graden. 41 brdr. overvar seremonien.

Mandag 15.11.99 – Innvielse:
Logen ble åpnet i troskapsgraden. Kvelden var i sin helhet satt av til innvielse av Johnny Jacob Jensen og Kjell A. Olsen. i vår Orden. 50 brdr. overvar seremonien.

Mandag 29.11.99 – Veterantildeling:
Logen ble åpnet i Troskapsgraden. Kvelden var i sin helhet satt av til utdeling av 40-års Ve.Ju. til EksOM Erik M Iversen og br. Ivar M. Belstad, samt 50-års Ve.Ju. til br. Eugen Trygve Ellefmo. DDSS Bjørn Erik Gutke ledet seremonien med Storrepresentant Haakon Henriksen som fung. Stormarshall.

REFERATER FRA KLUBBAFTENER:

08.11 Klubbaften med damer:

Denne kvelden hadde vi besøk av Guttorm Gran fra Grans bryggeri. Han holdt et spennende og informativt foredrag om øl, ølproduksjon og om Grans bryggeri som fylte 100 år tidligere i år. Det ble servert spekemat med øl og akevitt attåt.

Under måltidet fikk vi besøk av forfatter og trubadur Louis Jacoby fra Ula. Han sang ølviser og leste opp fra sin nye bok. Det var 63 til bords som syntes å ha en trivelig kveld.

22.11 Klubbaften med damer

31 interesserte møtte opp på Sandefjords nye brannstasjon til omvisning og informasjon. Etter en runde i det nye bygget, var det kaffe, kake og samtale med en representant fra brannvesenet. En informativ og interessant kveld.

UM Bjørn Hørnes

Nytt om SOS-barna våre.

For brødrene og særlig våre nye brødre, er det sikkert av interesse med en liten oppsummering av vårt arbeid for SOS-barnebyer.

Vi er i jevnlig kontakt med våre 4 fadderbarn og SOS-barnebyene der de bor. Det er et stort arbeid de respektive ledere for barnebyene har med å holde en god forbindelse med de mange faddere, samt oversette korrespondanse til / fra deres eget språk. Det blir fra ledelsen i barnebyene alltid gitt uttrykk for stor takknemlighet for vår støtte og den betydning den har for barnas trivsel og utvikling.

France Fernando (9) bor i barnebyen Maputo i Mozambique i Afrika, og vi fikk ham som fadderbarn i 1994. Han viser gode evner på skolen, og går i 3. Klasse. I barnebyen driver de bl. a. med dyrking av blomster som gir gode inntekter til driften, og de har som mål å bygge flere familiehus for å gi plass til ytterligere 20 barn.

Radostin (11) bor i barnebyen Trjavna i Bulgaria, og vi fikk ham som fadderbarn også i 1994. Vi får gjerne en hilsen til hver påske og jul, men det er heller sparsomt med rapporter om hans utvikling.

Maria Suyapa (19) bor i barnebyen San Pedro Sula i Honduras, og vi fikk henne som fadderbarn i 1995. Hun gjør det bra på skolen, men vi har ingen informasjon om videre utdanning. I Honduras har de hatt masse å gjøre på grunn av den store uværskatastrofen Mitch, og i barnebyen til Maria Suyapa er det arrangert med nødhjelp og innkvartering av kriserammede barn. Vi har mottatt fyldig informasjon om katastrofen som oversvømte to av SOS-barnebyene, og det er klart at gjenoppbygging og utbedring krever en stor innsats

Nauris (12) bor i barnebyen Islice i Latvia, og vi fikk ham som fadderbarn i 1998. Ja, han bor til og med i Sandefjord hus i barnebyen. Undertegnede hadde den glede å treffe Nauris ved innvielsen av barnebyen høsten 1998.

Nauris har gode evner, men hadde mangelfull skolegang før han kom til barnebyen, så han har litt å ta igjen. Vi får jevnlig informasjon om både Nauris og utviklingen ellers i barnebyen. Vi støtter jo også driften av selve barnebyen som egen barneby-fadder.

Ellers er vår nye Nevnd for SOS-barnebyer i virksomhet med planlegging for aktiviteter i 2000 med Sosialaften m/damer den 13. Mars, salg av ballonger 17. Mai og spill med lirekassa.

Birger B. Vabog.

Besøk i Loge 40 Vern.

Åtte brødre med OM i spissen satte av sted mot Horten onsdag 17. 11. 99. Årets første snøfall måtte selvfølgelig komme denne kvelden, men den la seg heldigvis ikke skikkelig på veibanen, så det var forholdsvis bra kjøreforhold.

Forventningen var stor, etter alt snakket om det nye logehuset i Horten, og resultatet var mildest talt overveldende.

Ved overrekkelsen av blomster og de hjerteligste gratulasjoner med det nye huset, og det nært forestående jubileet, ble det av OM Frank O. Eriksen uttalt følgende; "Dette var akkurat som å komme inn gjennom dørene på hotell Continental."

Det ble en begivenhetsrik aften. Vi ble geleidet rundt i store luftige lokaler, med gamle flotte speil på veggene, de skulle visstnok være over 100 år gamle, og den gedigne lysekrona som vi hadde hørt så mye snakk om, lyste behagelig opp i dagligstua.

På programmet stod det innvielse, og dette var også en av grunnene til at vi hadde tatt turen oppover til Horten, da vi to dager tidligere hadde tatt opp to nye brødre i vår krets, og en av dem var nå med for å få oppleve den fine seremonien fra sidelinjen. Det ble sikkert en likeså opplevelsesrik aften for vår nye bror som det ble for alle oss andre, i de nye lokalene til Loge Vern. Det ble gjennomført en flott seremoni, med nydelig solosang, og under avslutningsseremonien var vi så heldige at vi fikk oppleve stjernehimmelen.

Skikkelig oppløftende var det nok også for OM og Embedsmenn i Loge Vern at det var så mange gjestende brødre tilstede at logesalen ble fylt til randen.

Svein Harald Sataslaatten

Moder Teresas anmodninger om livet.

Livet er en sjanse
- grip den

Livet er en skjønnhet
- beundre den

Livet er lykksalighet
- nyt den

Livet er en drøm
- realiser den

Livet er en utfordring
- ta imot den

Livet er en plikt
- utfør den

Livet er dyrebart
- ta vare på det

Livet er kjærlighet
- nyt den

Livet er et mysterium
- løs det

Livet er et løfte
- hold det

Livet er sorg
- vinn over den

Livet er lovsang
- syng den

Livet er en kamp
- kjemp den

Livet er en tragedie
- bekjemp den

Livet er et dristig eventyr
- våg det

Livet er lykke
- fortjen den

Livet er liv
- bevar det.

En bror...

Ved valg av nytt kollegium, har det også vært skifte av redaktør for Kongshaug – Nytt.

Bror Svein Harald Sataslaatten har sagt ja til å ta utfordringen, og vi benytter anledningen til et lite intervju med den nye redaktør,

- Bror Svein Harald, etternavnet er ikke akkurat noe Sandefjordsnavn?

Nei, navnet kommer opprinnelig fra Hallingdal, nærmere bestemt Ål. Men besteforeldrene min, med min far, flytta til Gjøvik i 1939, så det var der jeg vokste opp. 10 år gammel flyttet vi til Steinkjer, og der ble jeg boende i 5 år. Så gikk ferden til Arendal, hvor jeg avsluttet realskolen og tok grunnkurs som kokk. Deretter var det rett til sjøs i 36 måneder, for så å dra til Oslo der jeg tok kokkefagbrev. Dette var i 1975, Deretter rett ut igjen. De første åra seilte jeg på bulk, og det var en world wide – kontrakt, men de fleste turene gikk på Brasil – Europa, Dette opplevde jeg som en fin tid.

I 1977-78 tok jeg så stuerteksamen. I denne perioden bodde jeg hjemme i Arendal, Havet kalte, det gikk rett til sjøs nok en gang. Denne gangen var det over på bilbåt mellom Japan - Europa og USAs østkyst. Levde som ungar og spellemann og hadde det veldig bra.

Ugland hadde slepebåter i Mexico, så det ble mitt neste tilholdssted. Kort tid etter at jeg kom ned dit skjedde en av verdens største utblåsninger på en oljeplattform. Utblåsningen fikk navnet Ickstock og varte i 9 måneder. Det var en storslagen, dramatisk og spennende opplevelse å være med på slokningsarbeidet.

Etter 5 år slepte vi "Berge Worker" et stort kranskip til Frankrike, og deretter gikk turen til Grimstad for opplag og salg. Det begynte å gå nedover med rederibransjen,

først og fremst p.g.a. utflagging, men det var fortsatt arbeid å få, så jeg gikk om bord på kranskipet "Uglen". Der jobbet jeg til jeg gikk i land i 87. Da var det kroken på døra i shippingbransjen, det gjaldt å få seg jobb på land, og jeg havnet i Aurskog og Høland kommune, i teknisk etat som driftsoperatør i kloakkrensning. Jeg er fortsatt ansatt i kommunen, men skjebnen ville at jeg ikke skulle kunne fortsette i den jobben.

I november 88 kjørte jeg ut for veien og i en fjellvegg. Det resulterte i nakkesleng og som følge av det – en gradvis forringelse av arbeidsevnen.

- Fra å være en arbeidsfør mann, uten noen form for kontakt med helsevesen og andre vesener- hvordan har det artet seg ?

Da jeg var frisk tenkte jeg aldri på sykdom. Alt gikk som på skinner. Når du da plutselig oppdager at du ikke lenger mestrer jobben – ikke klarer det som før var en selvfølge – oppleves dette som tungt og vanskelig – helt ubeskrivelig.

I tillegg kommer den enorme belastning det er, ikke å bli trodd. I tillegg til smerter og svimmelhet og uvelfølelse skal en samtidig "bevise" at en er syk. Det er svært vanskelig og tungt.

Jeg prøvde å komme tilbake i arbeidslivet, blant annet fikk jeg permisjon i kommunen for å prøve meg på sjøen igjen. Etter 7 uker var jeg fullstendig knust- og sliter vel med den opplevelsen fremdeles.

- Hva har Odd Fellow og losjearbeidet betydd for deg?

Det å være en Odd Fellowbror når du er gjennom en nedtur som jeg har hatt, er av enorm betydning. Den oppbakking jeg fikk av mine losjebrødre i losje nr. 92 Romerike hjalp meg gjennom krisen jeg var i. Uten dem ville mye sett annerledes ut.

Mottakelsen jeg har fått i Kongshaug har jeg opplevd som veldig positiv.

- Vi har hørt deg synge så vakkert i logen. Hvor har du fått dette fra?

Først i 1990 kom jeg med i kor i Aurskog, selv om jeg har sunget så lenge jeg kan huske. Det var mye sang hjemme, og sangen har alltid vært god å ty til. Det er svært hyggelig å få synge i losjen. Det betyr mye for meg å få bidra med noe.

Og takk for det!

BHH